

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Sabola a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Martina Lachmanna ve věci

žalobce: **V. B. N.**

státní příslušnost X
pobytem X

zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vydání výjezdního příkazu ze dne 30. 8. 2021, č. AKT0278216

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 31. 8. 2021 se žalobce domáhal určení, že zásah žalovaného spočívající ve vydání výjezdního příkazu ze dne 30. 8. 2021, č. AKT0278216 s platností do 23. 9. 2021 byl nezákonný (dále též „**předmětný zásah**“).

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

II. Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že je žadatelem o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana České republiky. Řízení je vedeno pod sp. zn. OAM-3464/PP-2021 a doposud nebylo ukončeno. Žalobce dle svého názoru pobývá na území ČR v souladu s § 87y zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“). Dne 30. 8. 2021 se dostavil na pracoviště žalovaného a požádal o vystavení vízového štítku do cestovního dokladu. Po celou dobu řízení mu byly tyto vízové štítky, kterými prokazoval oprávněnost pobytu, vydávány. Žalobci však byl do cestovního dokladu namísto vízového štítku vylepen výjezdní příkaz s platností do 23. 9. 2021. Výjezdní příkaz byl vylepen bez jeho souhlasu, aniž o to požádal, a bez splnění zákonných podmínek podle § 50 zákona o pobytu cizinců. Dle žalobce mu tento nezákonný zásah žalovaného znemožňuje podání některých typů žádosti a zejména mu znemožňuje pobyt na území ČR a opětovný návrat na území.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se nedopustil nezákonného zásahu, neboť postupoval v souladu se zákonem. Podanou žalobu proto považuje za nedůvodnou. Dne 3. 3. 2021 podal žalobce žádost o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU podle § 87b zákona o pobytu cizinců. Jelikož v den podání žalobce splňoval podmínky pro vydání vízového štítku na základě § 87y stejného zákona, byl mu vydán. Dne 13. 8. 2021 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. OAM-3464-18/PP-2021 (dále jen „**rozhodnutí o žádosti**“), kterým byla žádost žalobce zamítnuta. Žalobci bylo rozhodnutí zasláno a předáno do vlastních rukou dne 20. 8. 2021. Dle žalovaného rozhodnutí nabylo právní moci právě ke dni 20. 8. 2021. Dne 7. 9. 2021 byl zástupce žalobce vyrozuměn o tom, že po oznámení rozhodnutí o žádosti končí žalobcovo pobytové oprávnění bez ohledu na to, zda podá odvolání či nikoliv.
4. Žalovaný rovněž uvedl, že je třeba rozlišovat, zda se jedná o meritorní rozhodnutí ve věci žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU, nebo zda se jedná o vydání vízového štítku, tedy přiznání fikce oprávnění k pobytu dle § 87y zákona o pobytu cizinců. Dle žalovaného se vydání vízového štítku, tedy vydání osvědčení, řídí § 155 správního řádu. Žalovaný k tomu odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který již dříve v této souvislosti judikoval, že tento typ aktů veřejné správy nezakládá (respektive neruší či nemění) práva a povinnosti svých adresátů, jako je tomu v případě správních rozhodnutí.
5. Žalobce v podané replice k vyjádření žalovaného uvedl, že výjezdní příkaz brání cizinci v získání povolení k přechodnému pobytu ve smyslu § 87e odst. 1 písm. i) bod 2 zákona o pobytu cizinců, popř. že pobyt v rámci výjezdního příkazu není započitatelný ve smyslu § 68 odst. 2 stejného zákona. Vydání výjezdního příkazu tedy zasahuje do práv a povinností cizince.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

6. Soud předmětnou žalobu projednal jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného podle části třetí hlavy druhé dílu třetího s. ř. s., přičemž konstatuje, že žaloba Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

byla podána včas (§ 84 odst. 1 s. ř. s) a soud neshledal žádné důvody svědčící o její nepřipustnosti (viz níže). Vzhledem k tomu, že se žalobce domáhal toliko určení, že předmětný zásah byl nezákonný, soud v souladu s § 87 odst. 1 věta za středníkem s. ř. s. vyšel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

7. V první řadě je vhodné uvést, že výjezdní příkaz není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., jeho vydání však představuje zásah do právní sféry cizince; proti výjezdnímu příkazu je tedy přípustná žaloba na ochranu před nezákonným zásahem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2014, č. j. 6 Azs 21/2014 - 32).
8. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, jelikož účastníci řízení s rozhodnutím ve věci bez jednání výslovně souhlasili. Soud rovněž neshledal důvod ve věci provádět dokazování, neboť mezi účastníky není sporu ohledně níže uvedených skutkových zjištění, jež mají svůj podklad i v předloženém spisovém materiálu. Pro pořádek k tomu soud dodává, že si od Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dovyžádal doplnění spisového materiálu o doklad o doručení rozhodnutí č. j. OAM-3464-18/PP-2021, jež se ve spisových podkladech předložených žalovaným (zjevně z důvodu pohybu spisu mezi žalovaným a Komisí ve věci vlastního rozhodnutí) nenacházel. Ani tato skutečnost však nebyla mezi stranami nijak sporná (spor je zde čistě v rovině právní – viz níže) a žalobce je s tímto podkladem z povahy věci seznámen.
9. Soud tedy shrnuje, že žalobce požádal dne 3. 3. 2021 o přechodný pobyt rodinného příslušníka občana EU podle § 87 zákona o pobytu cizinců. Na území byl po dobu řízení oprávněn pobývat podle § 87y stejného zákona. O žádosti žalobce rozhodl žalovaný dne 13. 8. 2021 již zmíněným rozhodnutím o žádosti tak, že se jeho žádost podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců zamítá, neboť je důvodné nebezpečí, že by žadatel mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Žalobci byla podle § 87e odst. 4 stejného zákona stanovena lhůta k vycestování z území ČR, a to v délce 35 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
10. Z uvedeného rozhodnutí o žádosti žalobce vyplývá, že žalobce byl poučen o tom, že podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nabývá rozhodnutí právní moci již jeho oznámením, tedy doručením písemného vyhotovení. Dále byl žalobce poučen, že jeho oprávnění pobývat na území přechodně podle § 87y zákona o pobytu cizinců oznámením rozhodnutí o žádosti končí bez ohledu na to, zda podá proti rozhodnutí odvolání.
11. Dle doručky, která byla předložena k doplnění spisového materiálu, bylo žalobci rozhodnutí o žádosti doručeno dne 20. 8. 2021. Zásilku si žalobce převzal osobně.
12. Mezi stranami je spor o tom, zda mohl být žalobci za dané skutkové situace dne 30. 8. 2021 udělen výjezdní příkaz č. AKT0278216. V této souvislosti je vhodné připomenout, že dle § 50 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců platí, že žalovaný udělí výjezdní příkaz po zrušení nebo uplynutí platnosti dlouhodobého víza, po zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, pokud uplynula platnost víza, po zrušení nebo zániku platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu, po zrušení přechodného pobytu občana EU, po ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana EU nebo po ukončení poskytování ochrany na území podle zvláštního právního předpisu.
13. K povaze výjezdního příkazu Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že oprávněné orgány jsou povinny udělit výjezdní příkaz z moci úřední vždy, když nastane zákonem

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

předvídaná skutečnost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 Azs 16/2005 - 34, nebo ze dne 17. 1. 2014, č. j. 5 As 81/2013 - 19).

14. Soud se proto zabýval tím, zda vydání zamítavého rozhodnutí o žádosti opravňovalo žalovaného k vydání výjezdního příkazu žalobci. Soud vycházel z právní úpravy účinné do dne 1. 8. 2021, neboť žalobce požádal o povolení k přechodnému pobytu dne 3. 3. 2021. Dle přechodných ustanovení zákona č. 274/2021 Sb., kterým byl novelizován zákon o pobytu cizinců s účinností od 2. 8. 2021, se řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončené dokončí a práva a povinnosti s ním související se posoudí podle zákona o pobytu cizinců ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 274/2021 Sb.
15. Ustanovení § 87y věta první, zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 1. 8. 2021 stanovilo, že rodinný příslušník občana EU, který sám není občanem EU a na území pobývá společně s občanem EU, je oprávněn pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti; po tuto dobu se jeho pobyt na území považuje za pobyt přechodný.
16. Pouze pro informaci soud uvádí, že od 2. 8. 2021 platí pro rodinného příslušníka občana EU podle § 15a odst. 1 nebo 2 zákona o pobytu cizinců, že je oprávněn na území ČR setrvat do dne nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti, pokud jde o rodinného příslušníka občana EU podle § 15a odst. 3, je oprávněn setrvat do dne, kdy mu bylo rozhodnutí o jeho žádosti oznámeno.
17. Podle přechodných ustanovení čl. II. bod 3. zákona č. 274/2021 Sb. „(o)právnění cizince pobývat na území České republiky uvedené v § 87y zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“
18. Žalobcovo oprávnění k pobytu na území ČR podle § 87y zákona o pobytu cizinců tak skončilo dnem nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti žalobce. Otázkou proto zůstává určení okamžiku, kdy rozhodnutí o žádosti nabylo právní moci.
19. Ustanovení § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců (jak ve znění před i po novele č. 274/2021 Sb.) přitom stanoví, že rozhodnutí ministerstva vydané mimo jiné z důvodu uvedeného v § 87e odst. 1 písm. f) nabývá právní moci jeho oznámením.
20. Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí o žádosti žalobce v souladu s § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nabylo právní moci dnem, kdy bylo žalobci oznámeno, neboť bylo vydáno z důvodu uvedeného v § 87e odst. 1 písm. f) stejného zákona. Rozhodnutí přitom bylo žalobci oznámeno jeho doručením, a to dne 20. 8. 2021. Rozhodnutí o žádosti tak nabylo právní moci již dne 20. 8. 2021, a to bez ohledu na to, zda se proti němu žalobce odvolal či nikoliv. Jedná se tedy o rozhodnutí, proti kterému nemá podané odvolání odkladný účinek. Právní účinky toto rozhodnutí vyvolává již nabytím právní moci.
21. V souvislosti s tím žalobce pozbyl oprávnění pobývat na území ČR podle § 87y zákona o pobytu cizinců, neboť byl oprávněn setrvat pouze do doby nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti.
22. Jelikož nebyl žalobce nadále oprávněn setrvat na území ČR, postupoval žalovaný v souladu s § 50 zákona o pobytu cizinců, pokud žalobci dne 30. 8. 2021 vydal výjezdní příkaz.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

23. Je přitom bezpředmětné, zda byl žalobci dříve, v průběhu řízení o jeho žádosti, udělen vízový štítek. Pokud přestal žalobce splňovat podmínky pro jeho udělení, je logické, že mu nebyl další vydán. Žalobce přestal splňovat podmínky pro setrvání na území ČR podle § 87y zákona o pobytu cizinců, proto žalovaný nepochybil, když žalobci udělil výjezdní příkaz poté, co rozhodnutí o žádosti nabylo právní moci dne 20. 8. 2021. Soud proto neshledal postup žalovaného jako nezákonný.
24. Je rovněž bezpředmětné, zda vystavením výjezdního příkazu bude žalobci znemožněno podání některých pobytových žádostí, jak namítá. Zákonnost napadeného aktu je totiž nutné posuzovat z hlediska splnění zákonných předpokladů pro jeho realizaci (zde v podobě zamítnutí jeho žádosti a zániku oprávnění k pobytu dle § 87y), nikoli z hlediska možných negativních dopadů, jež s ním jsou případně spojeny. Soud na závěr poznamenává, že žalobci nic nebrání, aby se do ČR vrátil, pokud k tomu bude podle zákona o pobytu cizinců oprávněn.

V. Závěr a náklady řízení

25. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu nad rámec jeho běžné administrativní agendy žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Praha 12. ledna 2022

Mgr. Aleš Sabol v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.